

Soukromí

Co v dnešní době znamená soukromí? Existuje vlastně ještě něco, co se dá tímto pojmem pojmenovat?

Dnešní doma nabízí plno možností. Bohužel také možností jak získat a využít informace o našem soukromí. Důvody pro získávání jsou dle mého názoru zřejmé. Obohacení vlastní osoby pomocí výběru z cizího účtu, nežádoucí propagace výrobků, vydírání nebo jen prachsprosté „drbání“ zvědavých sousedek na pavlači.

Triky, finty a různé podvody k získávání těchto informací dnes pomocí počítače zvládne dítě školního věku. Mnohdy z Vás cenné informace vytáhnou lidé, kteří jsou v reálu jen trosky. Malé hubené postavičky 24 hodin sedící u svítící obrazovky, shrbené a neschopné představit si, jak to vypadá mimo jejich pokoj.

Proto se ptám, jestli je vůbec ještě něco, co je důvěrné a čemu můžeme říkat soukromí. Myslím, že ano... Myslím, že to vystihují tyto verše...

Co jsou to myšlenky?

Co po nás chtějí?

Změnit nás, nebo my jsme těmi, co je mění?...

Nebo nám chtějí ukrást mozek?

A místo něj dosadit jen chaos a zmatek.

Myšlenky jsou jen písmena – písmena nemající smysl.

Jen volně hozená do nekonečna – které naplňuje naši mysl.

Jsou to skupiny hlásek dělajících z nás lidi.

Jsou to jen písmena, ale přesto dělají divy.

Dělají z lidí psychopaty.

I když svých myšlenek je každý pán.

Myšlenky jsou zbraň, která ničí beze stopy.

Myšlenky jsou to nejintimnější, co mám.

Myšlenky nám nikdo nevezme ani nezakáže,
je to fantazie, jistota a hřích, který nám nikdo nedokáže!

Ano myšlenky, pocity, duše, naše nitro. To je naše soukromí. Sem se nedostane ani ten nejmodernější PC a ani ten nejzkušenější hacker. Tady jsme těmi, kdo určují pravidla, my. My sami jsme antivirový program. Sami filtrujeme příchozí poštu a můžeme si určit, koho a co do své hlavy pustíme a koho ne.

Náš virový štít je jen naše schopnost rozpoznat pravdu a lež. Rozpoznat lháře a člověka, kterému můžeme důvěřovat. Ale ani tento systém není 100%. Bohužel. Ale tentokrát je to jen na nás. Už nemůžeme svádět chyby na nekvalitní systém ochrany PC.

Proto tvrdím, že chyby není třeba hledat daleko. Není to ani špatný systém. Ani zlomyslnost toho potměšilého skřeta, co nám chce zničit a ukrást data. Chyba je tentokrát mnohem blíž... Ještě blíž... Ano! Tady! Správně... Jsme to my. My jsme ta chyba. My sami ze sebe děláme veřejnou knihovnu, ve které si může číst kterýkoliv čtenář, a to i ten, který nemá registrační kartičku...

Nezbývá než popřát hodně štěstí při nabývání zkušenosti s filtrováním příchozí pošty...